

വിഷ്ണുവിൽ നിന്നും മുക്തമാകാനുള്ള സഹജ യുക്തി

ബാപ്ദാദ സദാ തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട വളരെക്കാലങ്ങൾക്കു ശേഷം കണ്ടു കിട്ടിയ കുട്ടികളെ സ്നേഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയോടെ കാണുകയാണ്, തന്റെ ശിരസ്സിലെ കിരീടമായ സർവ്വ ശ്രേഷ്ഠ കുട്ടികളെ അതേ കോടാനു കോടി ഭാഗ്യശാലി രൂപത്തിൽ കണ്ട് സദാ സന്തോഷിക്കുകയാണ്, കല്പം മുൻപത്തെ പിരിഞ്ഞു പോയ കുട്ടികൾ എത്ര ശ്രേഷ്ഠ പദവികളെ യോഗ്യരായിരിക്കുന്നു. ഓരോ കുട്ടിയുടെയും യോഗ്യത, ഓരോ കുട്ടിയുടെയും വിശേഷത ബാപ്ദാദയുടെ മുന്നിൽ സദാ സ്പഷ്ടമാണ്. ബാപ്ദാദ ഓരോ കുട്ടിയുടെയും വിശേഷതയുടെ മൂലം മനസ്സിലാക്കി, ഓരോരുത്തരെയും അമൂല്യ രത്നമെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു. സദാ ബാപ്ദാദയുടെ സ്മൃതി സ്വരൂപവും സദാ സഹയോഗികളുമായ കുട്ടികളാണ്. ബാപ്ദാദ സദാ തന്റെ വൈവിധ്യമാർന്ന അമൂല്യ രത്നങ്ങളുടെ കൂടെ കഴിയുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള അമൂല്യ രത്നങ്ങളെ ബാബ തന്റെ കഴുത്തിലെ മാലയാക്കി മാറ്റി, ഹൃദയ സിംഹാസനത്തിലിരുത്തി, കണ്ണുകളിലെ നക്ഷത്രമാക്കി മാറ്റി, ശിരസ്സിലെ കിരീടമാക്കി മാറ്റി, വിശ്വത്തിൽ തനിക്കു സമാനം പുഷ്പനീയരാക്കി മാറ്റി, അനേക ഭക്തർക്ക് ഇഷ്ട ദേവതകളാക്കി മാറ്റി -അങ്ങനെയുള്ള സ്വമാനത്തിൽ സദാ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? ഏതു കാഴ്ച പ്ലാസിലാണോ ബാപ്ദാദ കുട്ടികളെ കാണുന്നത് അഥവാ വിശ്വം കാണുന്നത്, ആ സ്വരൂപത്തിൽ സദാ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുണ്ടോ?

ഇന്ന് ബാബയും ദാദയും രണ്ടുപേരും കുട്ടികളെക്കുറിച്ച് ആത്മീയ സംഭാഷണം നടത്തുകയാണ്. ബാപ്ദാദ പറഞ്ഞു "സഹയോഗി കുട്ടികൾ, രാജേഷി കുട്ടികൾ" പോകപോകെ തീവ്രഗതിക്കു പകരം ഇടയ്ക്കിടക്ക് നിന്നു പോകുന്നു -എന്തുകൊണ്ട് നിൽക്കുന്നു? തന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഭാവി ശ്രേഷ്ഠ ലക്ഷ്യം സ്പഷ്ടമായി കാണപ്പെടുന്നില്ല. മുന്നോട്ട് എന്ത് സംഭവിക്കും... ഈ ചോദ്യചിഹ്നം പരീക്ഷയായി മുന്നിൽ വരുന്നു, അതിനാൽ തീവ്രഗതി അഥവാ തീവ്ര പുരുഷാർത്ഥം മാറി പുരുഷാർത്ഥമാകുന്നു. വന്നു ചേർന്ന തടസ്സം നീക്കുവാൻ അഥവാ കല്ലിനെ മറികടന്നു പോകുവാൻ ധൈര്യം കുറഞ്ഞു പോകുന്നു, അതുകൊണ്ട് പോക പോകെ തളർന്നു പോകുന്നു. ചിലർ ക്ഷീണിച്ചു പോകുന്നു, ചിലർ പശ്ചാത്താപമുള്ളവരാകുന്നു അതായത് സ്വയത്തിൽ പ്രതീക്ഷ നഷ്ടപ്പെട്ടവരാകുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള സമയത്ത് ബാബയുടെ സഹായം ലഭിച്ചിട്ടും സ്വയം നിസ്സഹായരെന്നു അവർക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്നു, എന്നാൽ ബാപ്ദാദ ഒരു സെക്കന്ററിന്റെ സഹജ സാധന, അഥവാ ഏതൊരു വിഷയത്തിൽ നിന്നും മുക്തമാകുന്നതിനുള്ള യുക്തി സമയം പ്രതി സമയം കേൾപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് മറന്നു പോകുന്നു. സെക്കന്ററിൽ സ്വയത്തിന്റെ സ്വരൂപം അതായത് ആത്മീക ജ്യോതി സ്വരൂപവും കർമ്മത്തിലുള്ള നിമിത്ത ഭാവത്തിന്റെ സ്വരൂപവും - ഈ ഡബിൾ ലൈറ്റ് സ്വരൂപം ഹൈ ജമ്പിന്റെ അനുഭവം നൽകുന്നതാണ്. എന്നാൽ കുട്ടികൾ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്? ഹൈ ജമ്പിനു പകരം കല്ലിനെ തല്ലി പൊട്ടിക്കുവാനാണ് ശ്രമിക്കുന്നത്. കല്ല് ഉന്തി മാറ്റുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു, ഈ കാരണത്താൽ യഥാശക്തി ഉണ്ടായിരുന്ന ധൈര്യവും ഉത്സാഹവും അതിൽ തന്നെ ഇല്ലാതാക്കുകയും ക്ഷീണിച്ചു പോവുകയും ചെയ്യുന്നു, അതുമല്ലെങ്കിൽ സ്വയത്തെ പഴിക്കുന്നവരായി തീരുന്നു. കുട്ടികളുടെ ഇപ്രകാരമുള്ള പരിശ്രമം കണ്ട് ബാപ്ദാദക്കും ദയവു തോന്നുന്നു. ഒറ്റ ചാട്ടത്തിനു ഒരു സെക്കന്റിൽ മറികടന്നു പോകേണ്ട കാര്യം മറന്നു പോകുന്നു. കുട്ടികൾ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്, ബാപ്ദാദ എന്താണ് പറയുന്നത് -എന്ന കാര്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആത്മീയ സംഭാഷണം ഇന്ന് നടക്കുകയായിരുന്നു. അല്പം വിസ്മൃതി മൂലം സഹജ മാർഗ്ഗത്തെ ഇത്രയും ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതാക്കി തീർത്തു, എന്നിട്ട് സ്വയം ക്ഷീണിച്ചു പോകുന്നു.

വേദേ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്? തന്റെ തന്നെ വ്യർത്ഥ സങ്കല്പങ്ങളുടെ കൊടുങ്കാറ്റ് സ്വയം രചിച്ച്, അതേ കൊടുങ്കാറ്റിൽ സ്വയം ഇളകി പോകുന്നു. തന്റെ നിശ്ചയത്തിന്റെ അടിത്തറയിൽ നിന്നും പ്രാപ്തികളുടെ ആധാരത്തിൽ നിന്നും സ്വയം ഇളകി പോകുന്നു. വിനാശം ഉണ്ടാകുമോ ഇല്ലയോ എന്നറിയില്ല, ഭഗവാനു വാച എന്നു പറയുന്നത് ശരിയോ തെറ്റോ, ലോകത്തിനു മുന്നിൽ നിശ്ചയത്തോടുകൂടി പറയണമോ വേണ്ടയോ, ഗുപ്തമായിരിക്കണമോ അതോ പ്രത്യക്ഷമാകണോ, സ്വരൂപിച്ചു വയ്ക്കണമോ അതോ സേവനത്തിൽ ഉപയോഗിക്കണമോ.... കൂടുംബം സംരക്ഷിക്കണമോ അതോ സേവനത്തിൽ മുഴുകണോ. ഒടുവിൽ എന്തു സംഭവിക്കുവാനാണ്! ബാബ നിരാകാരനും ആകാരിയുമായി -സാകാരത്തിൽ നേരിടുന്നവർ നമ്മളാണ്. ഇപ്രകാരം വ്യർത്ഥ സങ്കല്പങ്ങളുടെ കൊടുങ്കാറ്റ് രചിച്ച് സ്വയം ആടി ഉലയുന്നു. തന്റെ നിശ്ചയത്തിന്റെ അടിത്തറ ഇളകുന്നു. കൊടുങ്കാറ്റ് എവിടെയെങ്കിലുമൊക്കെ എത്തിക്കുന്നതുപോലെ വ്യർത്ഥ സങ്കല്പങ്ങളുടെ കൊടുങ്കാറ്റ് തീവ്ര പുരുഷാർത്ഥത്തിൽ നിന്നും പുരുഷാർത്ഥത്തിലേക്ക് എത്തിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള കൊടുങ്കാറ്റുകളിലേക്കു പോകാതിരിക്കു - ബാപ്ദാദ അങ്ങനെയുള്ള കുട്ടികളോട് ചോദിക്കുക

യാണ് ഇപ്പോഴും ട്രസ്റ്റിയോണോ അതോ ഗ്രഹസ്ഥിയാണോ? ട്രസ്റ്റിയാണെങ്കിൽ ഉത്തരവാദിത്വം ആർക്കാണ്? നിങ്ങൾക്കോ അതോ ബാബക്കോ? ബാബക്കാണ് ഉത്തരവാദിത്വമെങ്കിൽ നടക്കുമോ ഇല്ലയോ? എന്തു നടക്കണം എന്നത് ബാബയുടെ ഉത്തരവാദിത്വമാണോ അതോ നിങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്വമാണോ?

നിശ്ചയബുദ്ധിയുടെ ആദ്യ ലക്ഷണം എന്താണ്? നിശ്ചയ ബുദ്ധി എന്നാൽ സദാ നിശ്ചിന്തം. ബാബ നിങ്ങളുടെ ചിന്തകളെല്ലാം ഏറ്റെടുത്ത ശേഷവും നിങ്ങളെന്തിനാണ് ചിന്തിക്കുന്നത്. വിനാശം നടക്കുകയോ നടക്കാതിരിക്കുകയോ, എപ്പോൾ നടക്കുമെന്നോ ഉള്ള ചിന്തകൾ ബ്രാഹ്മണ ജീവിതത്തിൽ എന്തിന്? ബ്രാഹ്മണ ജീവിതം പോലെ വജ്ര സമാനമായ ജീവിതം, ബാബയുമായി മിലനം ആഘോഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കേണ്ട ജീവിതം, ഉയരുന്ന കലയുടെ ജീവിതം, സർവ്വ വജനാവുകൾ കൊണ്ട് സമ്പന്നമാക്കേണ്ട ജീവിതം നല്ലതായി തോന്നുന്നില്ലേ? ഇതു വേഗം അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടോ? എന്തെങ്കിലും കഷ്ടതകളോ ബുദ്ധിമുട്ടുകളോ ഉണ്ടോ? ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിൽ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞത് ഈ അതിന്ദ്രിയ സുഖത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലെ ദിവസങ്ങൾ ഒന്നിനു നാലിരട്ടിയാകണമെന്നാണ്. എന്നിട്ടില്ലാത്ത ക്ഷീണിച്ചു പോയോ? ഇപ്രകാരം സങ്കല്പിക്കുന്നവരെ കണ്ടിട്ട് ബാബ്ദാദക്കു ചിരി വരുന്നു. ഇപ്രകാരം സങ്കല്പിക്കുവാൻ അപ്രാപ്തമായിത്തീർന്നുണ്ടെന്ന്? മംഗളകാരിയായ ബാബ എന്നു പറയുന്നു, മംഗളകാരിയായ സമയം എന്നു പറയുന്നു, അപ്പോൾ എന്താണോ ഭഗവാൻ പറയുന്നത് അതിലെല്ലാം അനേക പ്രകാരത്തിലുള്ള മംഗളം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എന്ത് പറഞ്ഞു, എങ്ങനെ പറഞ്ഞു -ഇത്തരം സങ്കല്പങ്ങളിൽ നിശ്ചയ ബുദ്ധിയുടെ അടിത്തറ ഇളക്കുന്നതെന്തിന്? അഥവാ ഇത്തരം കൊച്ചു കൊച്ചു കൊടുങ്കാറ്റുകളിൽ അടിത്തറ കൂലുങ്ങുന്നു എങ്കിൽ മഹാവിനാശത്തിന്റെ മഹാൻ കൊടുങ്കാറ്റിൽ എങ്ങനെ നിൽക്കുവാൻ സാധിക്കും? ഇത് വെറും തന്റെ തന്നെ വ്യർത്ഥ സങ്കല്പങ്ങളുടെ കൊടുങ്കാറ്റാണ് എന്നാൽ മഹാവിനാശത്തിൽ അനേക പ്രകാരത്തിൽ നാലു ഭാഗത്തു നിന്നും കൊടുങ്കാറ്റിടക്കും പിന്നെ എന്തു ചെയ്യും? മുന്നോട്ട് അല്പം കൂടി സമയം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്, കൂട്ട് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്, അനേക പ്രകാരത്തിലുള്ള വജനാവുകൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്, പ്രാപ്തികൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നിട്ടും ഇത്രയും കൊച്ചു കാര്യത്തിൽ, സമാപ്തിയെക്കുറിച്ച് ഉത്കണ്ഠപ്പെടുന്നതെന്തിന്? സുഖത്തിന്റെ ദിനങ്ങളിൽ ധൈര്യം കാണിക്കൂ. എപ്പോൾ, എന്തുകൊണ്ട് എന്നിങ്ങനെയുള്ള ധൈര്യമില്ലായ്മയിലേക്കു പോകരുത്. തന്റെ തന്നെ വ്യർത്ഥ സങ്കല്പങ്ങളുടെ കൊടുങ്കാറ്റ് സമാപ്തമാക്കൂ. സമ്പത്തിവാൻ ആകൂ, സമർത്ഥിവാൻ ആകൂ. സദാ നിശ്ചയ ബുദ്ധി. മംഗളകാരിയായ ബാബ, മംഗളകാരിയായ സമയം, ഓരോ സെക്കന്റിലും ലാഭമെടുക്കൂ. മുഴുവൻ കല്പത്തിലും ഇത്രയും സമ്പത്തു നിറഞ്ഞതും ഭാഗ്യം നിറഞ്ഞതുമായ ദിനം, ഭാഗ്യവിധാതാവിന്റെ കൂട്ടുകെട്ടുള്ള ദിനം മറ്റൊരിക്കലും ലഭിക്കില്ല. വിനാശത്തിന്റെ സമയത്തും ഈ പ്രാപ്തിയുടെ സമയം ഓർമ്മ വരും അതുകൊണ്ട് ഡ്രാമ അനുസരിച്ച് മംഗളാർത്ഥം ഡ്രാമയിൽ ഏതു രംഗമാണോ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് അതിനെ ത്രികാലദർശിയായി മാറി, ധൈര്യവും ഉത്സാഹവുമുള്ള സമർത്ഥ ആത്മാക്കളായി മാറി, സ്വയം സമർത്ഥമായിരിക്കൂ, വിശ്വത്തെയും സമർത്ഥമാക്കൂ. കല്ലു പൊട്ടിക്കുമ്പോൾ തളരരുത്, സ്വയം രചിച്ച കൊടുങ്കാറ്റിൽ ഇളകരുത്, അചഞ്ചലമായിരിക്കൂ. മനസ്സിലായോ. ചെയ്യുന്നത് എന്താണ്, ചെയ്യേണ്ടതെന്താണ് എന്ന്? കുട്ടികൾ എന്തു കളിയാണ് കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ് ബാബ്ദാദ ആത്മീയ സംഭാഷണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ വിവേകത്തിന്റെ കളി കളിക്കൂ, അതിലൂടെ മറ്റെല്ലാ കളികളും സമാപ്തമാകണം. സ്വയം പഴിക്കുന്നവരാകാതെ സദാ സന്തോഷിക്കുന്നവരാകൂ. മറ്റു സങ്കല്പങ്ങളെല്ലാം ഈ മഹായജ്ഞത്തിൽ ആഹുതി ചെയ്യൂ -കൂടെ കൊണ്ടു പോകരുത്. സദാകാലത്തേക്ക് സ്വാഹാ. സ്വയം സ്വാഹാ ആയെങ്കിൽ ഈ സങ്കല്പങ്ങൾ എങ്ങനെ വരും? അതുകൊണ്ട് സ്വാഹായുടെ ഭോഗ് വെച്ചിട്ട് പോകൂ. സമർത്ഥ സങ്കല്പ രൂപി ഫലങ്ങളുടെ ഭോഗ് വയ്ക്കണം -മനസ്സിലായോ എന്തു ഭോഗാണ് വയ്ക്കേണ്ടതെന്ന്. ശരി.

അങ്ങനെയുള്ള സദാ നിശ്ചിന്തരും, സദാ നിശ്ചയ ബുദ്ധികളും, ഓരോ മഹാവാക്യത്തിന്റെയും മഹാൻ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുന്ന, സങ്കല്പത്തിന്റെ പോലും ട്രസ്റ്റി അതായത് എന്താണോ ബാബയുടെ സങ്കല്പം അതാണ് കുട്ടികളുടെ സങ്കല്പം, അപ്രകാരം മനസ്സും ബുദ്ധിയും സംസ്കാരവും സമാനമായിരിക്കുന്ന, ബാബ്ദാദയുടെ സമീപമിരിക്കുന്ന ആത്മാക്കൾക്ക് ബാബ്ദാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്കാരവും.

പാർട്ടികളുമായി കൂടിക്കാഴ്ച-

ബാബ്ദാദ ഓരോ കുട്ടിയെയും സർവ്വശ്രേഷ്ഠ ആത്മാവിന്റെ രൂപത്തിലാണ് കാണുന്നത്, കാരണം വിശ്വത്തിൽ എത്ര തന്നെ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കൾ ഉണ്ടോ, അവരെക്കെയും നിങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ ഒന്നുമല്ല. ഏത് കുട്ടിയാണെങ്കിലും അവിനാശിയായ ബാബയുടെ വിശേഷ രചനയായ -സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ

അധികാരിയാകുവാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ -പിന്നെ എന്തു പ്രയോജനം? ഒരു കുട്ടി അച്ഛന്റെ സമ്പത്ത് ലഭിക്കുന്നതിൽ നിന്നും വഞ്ചിതനാകുന്നു എങ്കിൽ പിന്നെ എന്തു പറയുവാനാണ്? അതുകൊണ്ട് ഇന്നത്തെക്കാലത്ത് പ്രസിദ്ധരായ ആത്മാക്കൾ ഉണ്ട് എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ശ്രേഷ്ഠ പ്രാപ്തിക്കു മുന്നിൽ അവരൊന്നുമില്ല. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠരല്ലേ? ഇന്നത്തെ ലോകത്തിലെ പ്രസിഡന്റ് നിങ്ങളോട് ബ്രഹ്മാകുമാർ ആകുന്നതിനു പകരം പ്രസിഡന്റായിക്കൊള്ളൂ എന്നു പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ ആകുമോ? ഇല്ലല്ലോ! കാരണം നിങ്ങൾക്കറിയാം എവിടെ ഇന്നത്തെ പഴയ ലോകത്തിലെ അല്പകാല പദവി, എവിടെ സദാകാലത്തെ പദവി. സങ്കല്പത്തിൽ പോലും ഒരു മാത്രക്കു ബുദ്ധി അവിടെ കുന്നിയില്ല കാരണം രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവാകാൻ പോകുന്നിടത്ത് ഇതെന്തിനാണ്? ഇത് കിരീടമില്ലാത്ത ചക്രവർത്തി പദവി പോലുമല്ല, ചക്രവർത്തിക്ക് അധികാരമുണ്ട് -അതിവിടെ എവിടെയുണ്ട്? ഒന്നാമതായി കിരീടമില്ല രണ്ടാമത് ശക്തിയുമില്ല, അപ്പോൾ കണ്ണ് മഞ്ഞളിക്കില്ലല്ലോ! അത്രയും ശ്രേഷ്ഠ മഹാനത സദാ സ്മൃതിയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം. സദാ സ്മൃതി സ്വരൂപമായിരിക്കുമ്പോൾ സർവ്വ പ്രാപ്തികളുടെ അനുഭവം ഉണ്ടാകും. അല്പം കിട്ടുന്നതിൽ തൃപ്തിപ്പെടുന്നവരല്ല, അല്പം കൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടുന്നവർ ആരാണ്? ഭക്തർ. നിങ്ങൾ ഭക്തർ അല്ലല്ലോ അല്ലേ -അധികാരികൾ അല്ലേ? അധികാരിക്ക് തന്റെ സർവ്വ അധികാരങ്ങളുടെയും അനുഭവം ഉണ്ടാകും. ഇന്നത്തെക്കാലത്ത് വീടുകളിൽ പോലും എല്ലാവരും അവരുടെ പൂർണ്ണ അധികാരം ചോദിച്ചു വാങ്ങുന്നു, വേലക്കാർ അവരുടെ അധികാരം ചോദിക്കും. അല്പം കുറഞ്ഞാൽ പറയും എന്റെ പൂർണ്ണ അവകാശം തരു എന്ന്. ബാബ സർവ്വ അധികാരങ്ങളും നൽകുന്നവനാണ്, അതുകൊണ്ട് സർവ്വ അധികാരങ്ങളും പ്രാപ്തമാക്കൂ. ഭക്തനല്ല അധികാരിയാകൂ. ഭക്ത ആത്മാവിനു ബ്രാഹ്മണനാകാതെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വരുവാൻ സാധിക്കില്ല, ഭക്തനിൽ നിന്നും ബ്രാഹ്മണനാവുക തന്നെ വേണം. പിന്നീട് ബ്രാഹ്മണനിൽ നിന്നും ദേവതയാകണം. ഭക്തിയുടെ അംശ മാത്ര പോലും ഉണ്ടാകരുത് - അങ്ങനെയെങ്കിൽ പറയാം സമ്പൂർണ്ണ അധികാരിയെന്ന്. ഭക്തനും ഭഗവാനും തമ്മിലുള്ള മിലനവും, അച്ഛനും മക്കളും തമ്മിലുള്ള മിലനവും തമ്മിൽ രാവു പകലും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഏതു മിലനമാണ് നല്ലതായി തോന്നുന്നത്? മായക്കു വശപ്പെട്ടു പോകുമ്പോൾ ഏതു രൂപത്തിലാണ് മിലനം നടക്കുന്നത്? "കൃപ കാണിക്കൂ, ദയ കാണിക്കൂ, ആശീർവദിക്കൂ, ശക്തി തരു, എന്തു ചെയ്യും? എങ്ങനെ ചെയ്യും? ഒരു മാർഗ്ഗം പറഞ്ഞു തരു, എന്റെ അടുത്തേക്ക് മായയെ പറഞ്ഞു വിടല്ലേ?" -ഇതു ദുർബ്ബലത അല്ലേ? മഹാവീരൻ പറയുകയാണ് -ശത്രു വരല്ലേ, ഞാൻ മഹാവീരനാണ്, എങ്കിൽ അയാളെ എന്തു പറയണം? മഹാവീരൻ ശത്രുവിനെ ആഹ്വാനം ചെയ്യും - വരു ഞാൻ ജയിക്കട്ടെ എന്ന്. മഹാവീരൻ പരീക്ഷ കണ്ട് ഭയപ്പെടില്ല, വെല്ലുവിളിക്കും കാരണം ത്രികാലദർശിയാണ്, കല്പ കല്പത്തെ വിജയി ആണെന്ന് അറിയാം. ശരി.

രാജസ്ഥാൻ ഇൻഡോർ സോണുകളിൽ നിന്നുമുള്ള പാർട്ടികളുമായി വ്യക്തവിഹ്നങ്ങളിൽ നിന്നും മുക്തമാകാനുള്ള സഹജ യുക്തിഗത കൂടിക്കാഴ്ച-

രാജസ്ഥാൻ ധാരാളം വരദാനങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആദ്യമാദ്യം സേവനത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗം ഗിഫ്റ്റായി രാജസ്ഥാൻ ലഭിച്ചു. ഏറ്റവുമൊട്ടെന്തെ തീർത്ഥസ്ഥാനം രാജസ്ഥാൻ തന്നെ. ബാബയിൽ നിന്നും, ദാദയിൽ നിന്നും രണ്ടുപേരിൽ നിന്നും രാജസ്ഥാൻ വരദാനം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. വരദാനം തീർച്ചയായും ഫലം നൽകും, എന്നാൽ എപ്പോൾ നൽകും അത് കാത്തിരുന്നു കാണാം. മേളയോടൊപ്പം തന്നെ വിശേഷ രൂപത്തിൽ അങ്ങനെയുള്ള അന്തരീക്ഷമുണ്ടാക്കൂ, ഏതുപോലെ കാന്തം തന്റേ നേർക്ക് എല്ലാത്തിനെയും ആകർഷിക്കുന്നുവോ അതുപോലെയുള്ള ആത്മീയ അന്തരീക്ഷമുണ്ടാക്കൂ, അത് ആത്മാക്കളെ തന്റേ നേർക്ക് ആകർഷിക്കണം -ഇതാണ് മേളയുടെ സഫലത. വിശേഷ ശ്രദ്ധ കൊടുത്ത് ഓരോ വിഭാഗത്തിലുമുള്ള ആത്മാക്കളെ ഈ മേളയിലൂടെ സമ്പർക്കത്തിലേക്ക് കൊണ്ടു വരണം. മാർഗ്ഗം വളരെ ആകർഷിക്കുന്നതാണ്, ഈ മാർഗ്ഗത്തിന്റെ പൂർണ്ണമായ ലാഭമെടുക്കൂ, എല്ലാവരിലേക്കും ശബ്ദം പരത്തൂ. പരീശ്രമത്തിന്റെ ഫലം തീർച്ചയായും ലഭിക്കും. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു ദിവസം വരും രാജസ്ഥാന്റെ സംഖ്യ അത്ഭുതങ്ങളുടെ ലിസ്റ്റിൽ വരും, ഇതിനു വേണ്ടി മാത്രം പരോപകാരിയാകൂ. പരോപകാരിയിൽ നിന്നും വിശ്വ ഉപകാരി ആയി തീരും. ബാപ്ദാദയുടെ വിശേഷ ഭൂമി -ഏതു ഭൂമിയിലാണോ ബാബയുടെ കണ്ണുകൾ പതിച്ചത്, തീർച്ചയായും ആ ഭൂമി ഫലം നൽകും. രാജസ്ഥാന്റെ മഹിമ ബാബക്കറിയാം. അതിനെക്കുറിച്ച് രാജസ്ഥാനിൽ ജീവിക്കുന്നവർക്ക് വളരെ കുറച്ചേ അറിയൂ. ബാബക്കറിയാം എന്താണ് സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നതെന്ന്. നടക്കും പിന്നെ കേൾപ്പിക്കും. മുഖ്യ കേന്ദ്രം രാജസ്ഥാനായതുകൊണ്ട് ചുറ്റുപാടുമുള്ള പ്രദേശങ്ങളും ആകർഷണ കേന്ദ്രങ്ങളായി മാറും. അങ്ങനെയുള്ള സമയം വരും, കർട്ടൺ നീങ്ങും, ദൃശ്യം മുന്നിൽ വരും. ശരി.

ടീച്ചേഴ്സുമായി കുടിക്കാഴ്ച-

ടീച്ചേഴ്സിന്റെ വിശേഷ കർത്തവ്യം തന്നെ ബാബയുടെ ഓർമ്മയും സേവനവുമാണ്. എല്ലാ ടീച്ചേഴ്സും നല്ല ധൈര്യം കാണിച്ചു, നല്ല പരിശ്രമവും ചെയ്യുന്നുണ്ട്, പരീശ്രമത്തിന്റെ ഫലം ദിനം പ്രതി ദിനം ഫലഭൂതമായി വരും. മദ്ധ്യ പ്രദേശിനു വരദാനം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട് എപ്പോഴും ഫലഭൂയിഷ്ഠമായിരിക്കുമെന്ന് കാരണം ഏകമതത്തിലും ഏകരസത്തിലുമുള്ള അവസ്ഥയിൽ കഴിഞ്ഞുകൊണ്ട് ഒരേ കാര്യത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്ന ആത്മാക്കൾക്ക് സ്വയം സദാ പ്രസന്നമായിരിക്കുകയും ഭൂമിയെ ഫലഭൂയിഷ്ഠമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഏതു പോലെ സയൻസിലൂടെ ഇപ്പോൾ ഇപ്പോൾ വിത്ത് വിതയ്ക്കുകയും ഇപ്പോൾ ഇപ്പോൾ തന്നെ ഫലം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, പണ്ടത്തേതിലും തീവ്രഗതിയായി വിത്ത് വിതച്ചു ഫലം പ്രാപ്തമായി. അതുപോലെ തന്റെ സയൻസിന്റെ ബലത്തിലൂടെ സഹജമായി തീവ്രഗതിയിൽ പ്രത്യക്ഷതയും കാണപ്പെടും. ഹൈ ജന്മു ചാടുന്നവരല്ലേ, കല്ലു പൊട്ടിക്കുന്നവരല്ലേ. ഏതുപോലെ നിമിത്ത ആത്മാക്കൾ, അതുപോലെയുള്ള അന്തരീക്ഷമുണ്ടാകുന്നു, സ്വയം സഹയോഗി ആണെങ്കിൽ വന്നു ചേരുന്ന ആത്മാക്കളെയും സഹയോഗി ആക്കി മാറ്റും. സ്വയം ഉലച്ചിലിൽ ആണെങ്കിൽ വന്നു ചേരുന്ന ആത്മാക്കളിലേക്കും അതേ വൈഭവേഷൻ പരക്കും. അതുകൊണ്ട് നിമിത്ത ആത്മാക്കൾ സദാ നിർവ്വിഹ്വന സ്ഥിതിയിൽ, ഒരേ ഒരു ബാബയുടെ സ്നേഹത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിയിൽ ഇരിക്കണം. ശരി.

വരദാനം-വ്യർത്ഥം അഥവാ അസ്വസ്ഥമാക്കുന്ന വാക്കുകളിൽ നിന്നും മുക്തരായ ഡബിൾ ലൈറ്റ് അവ്യക്ത ഫരിസ്ഥയായി ഭവിക്കൂ!

അവ്യക്ത ഫരിസ്ഥയാകണമെങ്കിൽ ആർക്കും ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത വ്യർത്ഥമായ വാക്കുകൾ സദാകാലത്തേക്ക് സമാപ്തമാക്കൂ. രണ്ടു വാക്കുകൾ കൊണ്ട് തീരുന്ന കാര്യത്തെ നീട്ടി പരത്തി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക, ഇതും വ്യർത്ഥമാണ്. നാലു വാക്കുകൾ കൊണ്ട് കാര്യം നടക്കുമെങ്കിൽ 12 വും 15വും വാക്കുകൾ പറയാതിരിക്കൂ. അല്പം സംസാരിക്കൂ, മധുരമായി സംസാരിക്കൂ, പതുകെ സംസാരിക്കൂ... ഈ സ്റ്റോഗൻ കഴുത്തിലെ മാലയാക്കി ഇട്ടുവയ്ക്കൂ. വ്യർത്ഥം അഥവാ അസ്വസ്ഥമാക്കുന്ന വാക്കുകളിൽ നിന്നും മുക്തമാകൂ, അപ്പോൾ അവ്യക്ത ഫരിസ്ഥ ആകുന്നതിൽ സഹായം ലഭിക്കും.

സ്റ്റോഗൻ:-പരമാത്മ സ്നേഹത്തിൽ സ്വയത്തെ ബലിയാക്കുന്നവരുടെ കഴുത്തിലെ മാലയായി മാറും സഫലത.